

Dolenjski jamarji zbudi

Letos so v bližini svojega tabora prodrli v nove globine

Znani so tudi po tem, da najobetavnejšim jamam dajo posebna imena

ČLANI JAMARSKEGA kluba iz Novega mesta (JK NM) raziskujejo neznane globine Kanina že vse od leta 1987, od leta 1993 pa vsako leto organizirajo tabore na Kaninskih podih. Poleg velike zavzetosti in dobre organiziranosti so znani tudi po tem, da so najobetavnejšim jamam dali posebna imena. Podgurka, Azeleja, Kremenček in podobna. Letos so v jami v bližini svojega tabora prodrli v nove globine in breznu NM5 dali nekoliko nenavadno, vendar toliko bolj zgovorno ime, Trnuljčica. »Jama je dolga leta spala in čakala na prince in princeze svojih sanj. In končno jih je letos dočakala,« je pripovedoval **Klemen Mihalič** iz JK NM, ki je avtor imena.

Pobudnik Miha

Novomeški jamarji so bili dolga leta znani tudi po tem, da jih jame niso spustile v globine pod 300, 400 metrov, in tudi zato je bilo njihovo odkritje novih delov Skalarjevega brezna leta 2021 deležno tolikšne pozornosti (trenutno so prišli do globine 1200 metrov, kjer jih je ustavil sifon). Na Kaninskih podih so leta 1994 v večjem spodmolu uredili bivač. **Miha Rukše**, ki je bil pobudnik novomeškega vsakoletnega raziskovanja na Kaninu, je takrat v bližini bivaka odkril in razširil vhod v brezno, podrobneje pa so ga pregledali na taboru naslednje leto. »Brezno NM5 smo leta 1995 raziskali do globine 76 m, kjer se je zožilo in končalo v razpoki. **Igor Nose** je takrat premagal prvo ožino,

Kaninska žičnica je včasih močno olajšala dostop, zdaj pa je treba vse znositi na ramenih. Mimo stare Skalarjeve kočice proti Kaninskemu podom.

se je pa ustavil pred drugo in smo tako nad jamo obupali. O njej sem večkrat razmišljal, še posebno ker je bil pozimi sneg nad vhodom vedno stolpljen, kar je pomenilo, da se iz podzemlja dviga topel zrak. Na letošnjem taboru sem le prepričal **Jureta Tičarja**, ki si je ravno vzel dan počitka, in sva skočila v jamo nad bivačkom. Dan počitka se je tako spremenil v dan, ki je začel pisati novo zgodovino JK NM

in so moje dolgoletne sanje začele postajati resničnost, kar pa seveda brez celotne ekipe ne bi bilo mogoče,« je pripovedoval **Miha Rukše**.

Do 925 metrov

Razširili so meander na dnu in že po treh dneh so na globini okoli 100 metrov prišli do 120 metrov globokega brezna dimenzij 10 krat 10 metrov. Po 90 metrih vodoravnega rova, ki ga je bilo treba širiti, so na globini 220 metrov prišli nad brezno še večjih dimenzij. »Široko je bilo več kot 30 metrov, ob spuščanju pa sva porabila vseh 200 metrov vrvi, ki sva jo imela sabo,« opisuje raziskovanje **Erazem Šiler Hudoklin**, ki je bil v navezi z **Anžetom Tomšičem**. Do dna brezna oziroma do globine 780 metrov pa sta jama že naslednji dan opremila **Klemen Mihalič** in **Mitja Remih**. Ekipo Rukše-Tičar je v naslednjem spustu prodrla do globine 915 metrov, ko jima je zmanjkalo vse opreme. 15. novembra sta se z ogromnimi pričakovanji spet vrnila v jamo, žal pa sta se po

Vhod v Trnuljčico. Jama je najprej imela ime NM5, kar pomeni 5. jama na Kaninu, ki so jo odkrili novomeški jamarji.

nekaj metrih znašla na robu sifona, ki je zaenkrat ustavil raziskovanje, ob vsem tem pa si je Rukše še poškodoval prst, vendar po zaslugi izkušenj in dobre fizične pripravljenosti brez večjih težav izplezal na svetlo. »Jama se je trenutno ustavila s sifonom na globini 925 metrov in vsaj v najnižjih delih ni videti nadaljevanja. Smo pa višje identificirali

SMO PA VIŠJE IDENTIFICIRALI VEČ OKEN, KJER BOMO NASLEDNJIČ ISKALI NADALJEVANJE.

Počitek na 500 metrih globine

Nove rove je treba sproti meriti in dokumentirati. Na delu **Klemen Mihalič**.

Na šahovskih poljih velikega generacijskega razkoraka ni bilo čutiti. FOTO: MIRKO PLOJ

Šahovski turnir dveh generacij

Člani Kluba upokojenih delavcev MNZ Maribor so pred dnevi organizirali medgeneracijski šahovski turnir. Potekal je v šahovski sobi Balinarskega društva Angel Besednjak v Mariboru, kamor so povabili mlade šahiste z istoimenske osnovne šole. Pod vodstvom mentorja Mirana Drevenška so se prijateljskega dvoboja z veseljem udeležili. Mlade goste je v imenu kluba pozdravil član upravnega odbora **Milojko Cerkovnik**. Tekmovanje je potekalo v tempu desetih minut brez dodatka. Sodil je mednarodni šahovski sodnik **Branko Vadlja**. Dvoboj je potekal v odličnih in napetih partijah. Šahisti osnovne šole so v skupnem rezultatu zaostali le nekaj točk za izkušenejšimi šahisti. Po zaključku uradnega dela so gostitelji poskrbeli za prijetno in sproščeno vzdušje ob malici, dogovorili pa so se tudi, da tovrstno medgeneracijsko srečanje postane tradicionalno. M. P.

Nagrajeni harmonikar z učiteljem **Zoranom Lupincem**, zaslužnim, da se diatonična harmonika poučuje v šolah. FOTO: OLGA KNEZ

li kaninsko Trnuljčico

Del raziskovalne ekipe s predsednikom Zdravkom Bučarjem (tretji z desne)

Globine in dimenzije brezen jemljejo dih.
FOTOGRAFIJE: JK NOVO MESTO

Miha Rukše in Jure Tičar. Gremo naprej ...

Tudi dekleta

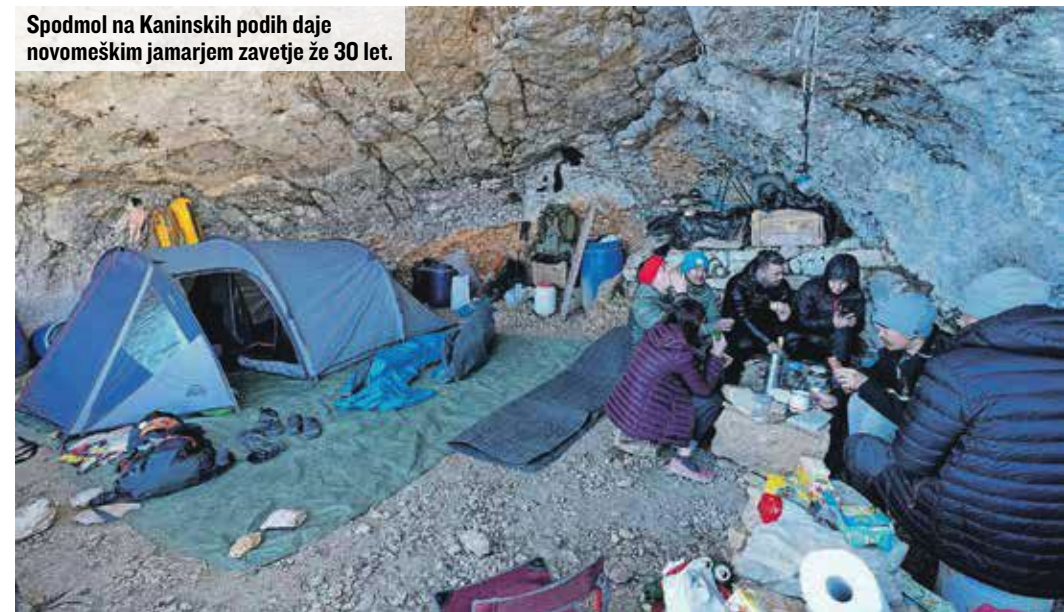
V ekipah je sodelovalo tudi pet deklet, Karin Rutar, Petra Glinšek, Mojra Medved, Anja Morič in Nika Rukše, in še neomenjeni Boštjan Kuhelj.

Največjo težavo predstavlja voda, saj je treba topiti sneg in led. Na fotografiji Anja Morič, Anže Tomšič, Miha Rukše in Klemen Mihalič.

Jama je opremljena z 10-milimetrskimi fiksnimi vrvmi s številnimi vmesnimi pritrdišči, ki jih naredijo z vrtalnikom.

Spodmol na Kaninskih podih daje novomeškim jamarjem zavetje že 30 let.

globoko do sifona so že prodrli.

več oken, kjer bomo naslednjič iskali nadaljevanje. Tako zelene magične meje nismo dosegli, kljub temu pa lahko povzamemo, da so bila jesenska raziskovanja v

Trnuljčici izjemno uspešna,« je povedal Jure Tičar.

V alpskem slogu

Novomeški jamarji so Trnuljčico raziskali v alpskem slogu, kar pomeni, da so se po vsakem raziskovanju vrnili na površje. Težava je namreč v tem, da še niso našli primerne prostora za bivač, v katerem bi lahko bivali več dni. Kot pravi predsednik kluba Zdravko Bučar, je bil

to izjemno hiter prodor v velike globine. Zdaj pa so, če rečemo karikirano, napeljali glavno vrv do prvega dna na 930 metrov globine, a jih pravo delo še čaka. So le dobrih 100 metrov oddaljeni od 1000-metrskega Brezna rumenega maka (P 4), ki tvori z Renejevim breznom velik sistem, predvsem pa upajo, da bodo skozi višje fosilne dele našli nove prehode proti dolini. **DRAGO PERKO**

Ruben Žvab niza uspehe

Član KD Kraška harmonika Ruben Žvab iz Gornjih Ležev niza uspehe v igranju na diatonično harmoniko. Drugemu mestu na evropskem tekmovanju konec poletja v Attimis v Italiji je dodal še dve prestižni uvrstitvi. Na 10. državnem prvenstvu v igranju na diatonično harmoniko v Ribnici je v drugi starostni skupini v disciplini tradicionalne glasbe osvojil zlato priznanje. Zaigral je skladbo S kolesom na pot avtorja Zorana Lupinca, ki je njegov profesor, in pesem Malinconia 31 lanskega svetovnega prvaka Marka Vatovca iz Brezovice v Brkinih. Na državnem prvenstvu je sodelovalo 71 tekmovalcev. Na 26. mednarodnem festivalu godcev diatonične harmonike Diaton v Jamljah je osvojil prvo mesto v kategoriji do 18 let in naziv absolutnega zmagovalca tekmovanja. Nad njegovim igranjem so navdušeni številni ljubitelji harmonike, predvsem pa njegov učitelj Lupinc. O. K.

Prepletanje je bilo naslovna tema prireditve. FOTO: ARHIV ŠOLE

60 let Glasbene šole Lenart

Pri Lenartu v Slovenskih goricah je bila pred dnevi slovesnost ob 60-letnici glasbene šole, podružnici mariborskega konservatorija za glasbo in balet. Ob jubileju so pripravili slavnostni koncert, izvajalci pa so poskrbeli za ravno pravi odmerek prepletanja ljubezni do glasbe, zgodovine in nostalgije. Prepletanje je bilo tudi naslovna tema koncerta, ki ga je v dvorani lenarškega doma spremljalo veliko zadovoljnih obiskovalcev iz Lenarta in okoliških krajev, med njimi veliko nekdanjih učencev, ki so se z nostalgijo spominjali časov, ko so sami obiskovali šolo. Slovesnosti se je udeležil župan Janez Kramberger, obiskovalce pa je nagovorila ravnateljica Konservatorija za glasbo in balet Maribor Helena Meško, ki se je posebej zahvalila vodji podružnice Ireni Košmerl Leš. M. T.